సిద్ధంపునగర్ కాలనీ

10

ఉత్తమ సాహిత్యం జిందాబాద్

కాలనీ వాళ్ళందరం పిల్లలతో సహా వేదిక దగ్గర సమావేశమయ్యాము.

సాధారణంగా ఇలాంటి సమావేశాల్లో కనిపించే ఉత్సాహం, హడావుడి, అరుపులూ, కేకలూ - ఏమీ కనిపించడంలేదా రోజు.

అంతా అతి భయంకరమైన నిశ్శబ్దం అలుముకుని వుంది.

అందరి ముఖాల్లోనూ వ్యాకులత, భయం, దిగులు అలుముకుపోయినాయ్. నేనూ, రంగారెడ్డి, గోపాల్రావ్, యాదగిరి, జనార్దన్, చంద్రకాంత్ వరుసగా ఓ పక్కన కూర్చున్నాం. శాయిరావ్ నెమ్మదిగా వచ్చి వేదిక ఎక్కి మైక్ ముందు నిలబడ్డాడు దీనంగా.

చిన్న చిటికె వేసినా వినిపించేంత నిశ్శబ్దం.

"సోదరసోదరీ మణులారా! ఇవాళ మనకు చాలా విచారకరమయిన రోజు. మన కాలనీలోని డజను మంది టెన్త్ క్లాస్ విద్యార్థులు — పెద్దలకు తెలీకుండా — రహస్యంగా అతి జుగుప్సాకరమయిన సాహిత్యం చదువుతుండగా పట్టుబడ్డారు. పన్నెండు మందీ కూడా ఈ భయంకరమయిన చెడుమార్గంలోనే ప్రయాణిస్తున్నారంటే కాలనీలోని మిగతా పిల్లలు కూడా ఇదే త్రోవలో నడుస్తున్నారని వేరే చెప్పడం అనవసరం అని నా అభిప్రాయం. కనీసం ఇప్పటి కయినా మన కాలనీ పిల్లలు ఎలాంటి పుస్తకాలు చదువుతున్నారో వారి తల్లిదండ్రులుతోపాటు ఇతరులు కూడా తెలుసుకుంటే భవిష్యత్తులో వారు అలాంటి తప్పుమార్గంలో వెళ్లకుండా నివారించడానికి అవకాశం వుంటుందని నా ఆశ. అందుకే ఈ రోజు ఈ అత్యవసర సమావేశం ఏర్పాటు చేయవలసి వచ్చింది."

ఇంతవరకూ చెప్పి అందరి వంకా ఓసారి చూశాడు శాయిరావ్. అందరి చూపులూ తన మీదే నిలిచి వుండడం కనిపించడంతో మరింత విచారంగా పోజు ఇస్తూ మళ్ళీ ప్రారంభించాడతను.

"ముందుగా యాదగిరినీ, అతని కొడుకు శంకర్ని వేదిక మీదకు రావలసిందిగా కోరుతున్నాను" అన్నాడతను.

యాదగిరి పాలిపోయిన ముఖంతో తన కొడుకుని తీసుకుని వేదికమీదకు చేరుకున్నాడు.

"యాదగిరీ! మీ అబ్బాయి ఏ పుస్తకం చదువుతుండగా పట్టుబడ్డాడో ఒకసారి మన వాళ్ళందరికీ చెప్పు!" అన్నాడు శాయిరావ్.

యాదగిరి ఏదో మాట్లాడాలని తలెత్తి పెదాలు కదపడానికి ప్రయత్నించి కుదరక మళ్ళీ తల దించుకున్నాడు అవమానంతో.

"నేను చెప్పలేను. ఆడినే అడగండి!" అన్నాడు సిగ్గుతో.

"ఏరా శంకర్! నువ్ ఓవర్ హెడ్ టాంక్ కింద ఎవరికీ కనబడకుండా కూర్చుని చదువుతున్న పుస్తకం ఏమిట్రా?" అడిగాడు శాయిరావ్.

"ఇంకెప్పుడూ చదవనంకుల్! నన్నొదిలేయండి" భయపడిపోతూ అన్నాడు వాడు.

"నిన్నేమీ చేయంలే! ఆ పుస్తకమేదో చెప్పు!"

వాడు ఓ క్షణం తటపటాయించి చెప్పేశాడు. "సత్యహరిశ్చంద్ర"

ఆ పేరు వింటూనే అందరూ ఉలిక్కిపడ్డారు.

చాలామంది తమకు తెలీకుండానే హాహాకారాలు చేశారు.

"అయ్యో! అయ్యో! విన్నారా ఎంత పన్జేసిండో — సత్యహరిశ్చంద్ర చదివిండంట! భగవంతుడా! ఇదేం కిరికిరి తెచ్చినావ్స్వామీ—" అంటూ యాదగిరి భార్య భోరున ఏడ్చేయసాగింది.

అందరూ ఆమెను అతి కష్టంమీద ఓదార్చ సాగారు.

"జరిగిన నష్టమేదో జరిగిపోయింది కదమ్మా! ఆ పిల్లాడిని ఎలా మళ్లీ మనిషిగా చేయాలో ఆలోచించాలి గానీ ఏడుస్తే ఏం లాభం?" అంది సావిత్రమ్మ.

"ఊరుకోమ్మా! కాలం అలాంటిది! పిల్లల్ని ఏం లాభం? ఆ దిక్కుమాలిన పుస్తకాలు అమ్మిన వాడిననాలి! ఎంత లాభసాటి వ్యాపారమయితే మాత్రం చిన్న పిల్లలని కూడా చూడకుండా అలాంటి బూతు పుస్తకాలమ్ముతాడా?" విరుచుకు పడింది పార్వతమ్మ.

"ఇంతకూ ఆ పుస్తకమంతా చదివేశాడా ఆ కుర్రాడు?" అడిగిందింకొకామె. శాయిరావ్ యాదగిరి వేపు చూశాడు. యాదగిరి శంకర్ వేపు చూశాడు.

"ఏమిరా! ఎన్ని దినాలకెళ్ళి సదువుతున్నావీ ఫాల్తూ పుస్తకం?" అడిగాడతను కోపంతోను, బాధతోనూ.

"పదేను దినాలకెళ్ళి!"

అందరూ మళ్ళీ హాహాకారాలు చేశారు.

"అయితే, మొత్తం చదివేసి వుంటాడు! ఇంకెలా బాగుపడుతాడు వీడు?" అంది సావిత్రమ్మ.

"అందులో కథంతా సదివినావురా?" అడిగాడు యాదగిరి మళ్ళీ.

యర్రంశెట్టి శాయి

"అవ్! అంతా చదివినా!"

"గంటే — హరిశ్చంద్రుడు 'సత్యం'కోసం భార్యను అమ్మేసుకోవడం, కాటికాపరిగా పని చేయడం అన్నీ చదివినావ్‌బే?" మరింత గాబరాగా అడిగాడు.

"అవ్! కత మొత్తం చదివినా! పాపం అరిశ్చంద్రుడు బాకీ పైసలు తీర్చానికి ఎంత పరేషానయిండో మంచిగ రాసిండు వాళ్ళునా!"

అందరూ మరింత జాలిగా చూశారు వాడివేపు.

"అదంత చదివినాంక ఇప్పుడు నీకేమని పిస్తున్నదిరా?"

వాడు భయపడుతూ అందరివేపూ చూశాడు.

"చెప్తే నన్ను కొడతావ్ నువ్వు!" అన్నాడు అనుమానంగా.

"కొట్టదులే! కొడితే అడ్డుకొనే పూచీ నాది! చెప్పెయ్" అన్నాడు శాయిరావ్.

"నేనుగూడా ఎప్పటికీ నిజమే మాట్లాడాల్సి వున్నదే—" భయంగా అన్నాడు.

అందరూ నిర్ఘాంతపోయారు.

వాళ్ళమ్మ బిగ్గరగా ఏడ్చేయసాగింది.

"నా బిడ్డ పూరా ఖరాబయిపోయిండు దేవుడో! ఈ దివాల్ల 'నిజం' పలుకుతే ఏమయిపోతాడు దేవుడో! ఈడ్నింకెవరు బచాయిస్తరు దేవుడో!" అందరూ కలసి ఆమెను ఓదార్చసాగారు.

"ఏం చేస్తామమ్మా! నీ ఖర్మ అది! వాడా పాడు పుస్తకం పూర్తిగా చదివేశాక ఇంక ఎవరేం జేయగలం చెప్పు! వాడి ఖర్మ వాడనుభవించాల్సిందే—"

శాయిరావ్ మైక్ దగ్గరకొచ్చాడు మళ్ళీ.

"సోదరసోదరీమణులారా! ఇప్పుడు యాదగిరి కొడుకు చదివిన దారుణమయిన సాహిత్యం గురించి, దానివల్ల సంభవించిన అనర్థం గురించీ విన్నారు. ఇప్పుడు గోపాల్రావ్ వాళ్ళబ్బాయ్‌ని అలాంటి సాహిత్యమే చదువుతూండగా రెడ్ హేండెడ్‌గా పట్టుకున్న విషయం గురించి వివరంగా వివరిస్తారు—" అన్నాడు.

మరుక్షణం గోపాల్రావ్ దీనంగా వేదికమీద కొచ్చాడు.

"గోపాల్రావ్‌గారూ! మీ అబ్బాయ్ కూడా మన సమాజం నిషేధించిన అశ్లీల పుస్తకాలు చదువుతూ పట్టుబడ్డాడని తెలిసింది! నిజమేనా?" అడిగాడు శాయిరావ్.

"అవును!"

"ఏం పుస్తకం అది?"

"భర్తృహరి సుభాషితాలు — సుమతీ శతకం" ఆ మాట వింటూనే అందరూ "అయ్యో! అయ్యో — ఇదెక్కడి ఘోరం? మరీ భర్తృహరి సుభాషితాలా! దేశం సర్వ నాశనమయిపోతోంది—" అనుకోసాగారు.

"ఎంతకాలం నుంచి వాడా పుస్తకం చదువు తున్నాడో కనుక్కున్నారా?"

"చెప్పుకుంటే సిగ్గుచేటు. పది రోజుల్నుంచీ అవే పుస్తకాలు చదువుతున్నాడట—" అందరికీ గుండెలవిశి పోయినంత పనయింది.

"అమ్మో! పది రోజుల్నుంచే? అన్ని రోజుల్నుంచీ అంత ప్రమాదకరమయిన పుస్తకాలు చదువుతూంటే మీరేం చేస్తున్నారు మరి?" చిరాకు పడ్డాడు చంద్రకాంత్.

"మాకేం తెలుసు! పైకి కనిపించకుండా యండమూరి వీరేంద్రనాథ్, కొమ్మనాపల్లి, మల్లాది, సూర్యదేవర, యర్రంశెట్టిశాయి నవలల మధ్య పెట్టుకుని చదువుతున్నాట్ట — మేము పై నవలలు చూసి మంచి సాహిత్యమే చదువుతున్నాడ్లే అనుకుంటున్నాం! తీరా ఓ రోజు ఆ పుస్తకం చదువుతూ చదువుతూనే నిదరపోయినప్పుడు లోపలున్న సుమతీ శతకం కిందపడి అసలు రహస్యం బయటపడింది! అప్పుడు పట్టుకుని నిలదీస్తే భర్తృహరి సుభాషితాలు కూడా చదువుతున్నానని ఒప్పుకున్నాడు" దిగులుగా అన్నాడు గోపాల్రావ్.

"ఏం పోయే కాలమొచ్చింది ఈ కాలం పిల్లలకు? ఈనాటి సమాజంలో ఎలా బ్రతకాలో నేర్పే ఈ కాలం రచయితల అద్భుత ఉత్తమ సాహిత్యం చదవకుండా అలా నీతి, నియమం, మంచీ నేర్పే ఆ పాతకాలం నాటి బూతు సాహిత్యం చదువుతే ఏమయి పోతారు? అడుక్కు తినాల్సిందేగా?" అంది సావిత్రమ్మ.

"ఈ చెత్త పుస్తకాలు చదివే కాబోలు — మొన్న కాలేజ్ రోడ్‌మీద ఓ అమ్మాయి ఎదురొస్తే, ఆ అమ్మాయి చెయ్యి పట్టుకోలేదు. కనీసం కన్నూ గీటలేదట వీడు! మిగతా పిల్లలంతా ఇంటికి రాగానే చెప్పారు. ఆ పిల్ల కూడా పాపం ఇంటికెళ్ళి ఒకటే ఏడుపట — వీడు తననలా అవమానపరచాడని! వాళ్ళ నాన్న మండిపడి వీడిమీద పోలీస్ కంప్లెయింట్ ఇస్తానని కూర్చుంటే మిగతా వాళ్ళందరూ సర్దిచెప్పి ఆపారట! ఇంకోసారి కూడా అలాగే నీతిగా ప్రవర్తిస్తే అప్పుడు వీడి పనిపడదాం అన్నారట" అంది పార్వతీదేవి.

రంగారెడ్డి కోపంగా లేచి తలబడ్డాడు.

"వీళ్ళనిలా వదుల్తే లాభంలేదు! మిగతా కాలనీ పిల్లలంతా కూడా రేపు అడవి బాపిరాజు పుస్తకాలు, గోపీచంద్, రాచకొండ విశ్వనాథశాస్త్రి సాహిత్యం, యోగి వేమన శతకాలూ, గురజాడ అప్పారావ్ సాహిత్యం, మునిమాణిక్యం, చిలకమర్తివారి సాహిత్యం, కొలిపట్నం రామారావ్ పుస్తకాలు, ముళ్ళపూడి వెంకట రమణ సాహిత్యం, మధురాంతకం రాజారాం కథలు, కొడవటిగంటి కుటుంబరావ్ నవలలు చదవడం మొదలుపెడితే వాళ్ళ భవిష్యత్తేమయి పోతుంది? ఆ సాహిత్యం ప్రభావం పడి నీతిగా బుద్ధిగా బ్రతుకు తామని మొండికేస్తే మనమేం చేయగలం?" ఆవేశంగా అన్నాడతను. అందరికీ రక్తం ఉడికి పోతున్నట్లయింది. మరో పక్క పిల్లల పరిస్థితి తల్చుకుని భయం.

"అవును! మనం వీళ్ళనిలా వదిలేస్తే మనకే నష్టం! ఇంకోసారిలాంటి దిక్కుమాలిన లిటరేచర్ చదవకుండా కట్టడిచేయాలి!" అరిచాడు జనార్దన్.

మిగతా పదిమంది కుర్రాళ్ళూ కూడా ఒకరొకరే వేదికమీదకెక్కి తాము పెద్దలకు తెలీకుండా రహస్యంగా చదువుతున్న పుస్తకాల పేర్లు చెప్పి, ఇంకెప్పుడూ అలాంటి బుద్ధి తక్కువపని చేయమని చెంపలేసుకున్నారు.

వాళ్ళల్లో ఒకడు ఓ ప్రముఖ సెక్స్ వారపత్రిక

శాయితో ముఖాముఖి

బి.వి.బి.స్వామి, కోటబొమ్మాళి

ప్ర: మీకు ఈ పత్రికలో స్థానము లేకపోతే?

జ: మీ ప్రశ్నకు కూడా స్థానం తప్పుతుంది.

ఇల్లెందుల రమేష్, వెంకటాపురం

ప్ర: ఏమండీ ప్రేమ గొప్పదా? మనసు గొప్పదా?

జ: మనసున్న ప్రేమ గొప్పది.

సజ్జషఫి, బెల్లంపల్లి

ప్ర: శాయిగారు నవ్వు నాలుగు విధాల చేటు అంటారు. మరి మీరేమంటారు?

జ: అన్ని విధాలా చేటయిన ఏడుపు కంటె బెటర్ కదా.

జె.సుందర్‌రావు, కె.సముద్రం

ప్ర: శెట్టిజీ! జీవితం గుర్రం లాంటిదయితే?

జ: ప్రజలు ఆ గుర్రం మీద బెట్టింగ్ చేసేవాళ్ళు.

వి.మల్లి, నిడదవోలు

ప్ర: స్నేహం గొప్పదా లేక ప్రేమ గొప్పదా?

జ: అవతలి వ్యక్తి బాంక్ బాలెన్స్‌ని బట్టి మారుతూంటుంది.

మర్రి భాస్కర్, మెట్‌పల్లి

ప్ర: శాయిజీ! మీ బిరుదు 'హాస్యబ్రహ్మ' అర్థమేమిటండీ..?

జ: ఇంకా తెలీదు. ఇలాంటి బిరుదులు తయారు చేసుకోవడానికి ఒక ఘోస్ట్ పండితుడిని ఈ మధ్యే ఏర్పాటుచేసుకున్నాను. అతనిని అడిగి త్వరలోనే అర్థం చెప్తాను.

నాగపల్లి మహేష్, పాత మంచిర్యాల

ప్ర: రాజకీయానికి, అరాజకీయానికి గల తేడా చెప్తారా?

జ: నమ్మినవారిని తీయగా మోసగించడం రాజకీయం. వాడా సంగతి తెలుసుకుంటే అరాజకీయం.

నాగపల్లి మహేష్, పాత మంచిర్యాల

ప్ర: మనిషి జాతకం అనేది ముందుగానే రాసిపెట్టి వుంటుందనే సిద్ధాంతంపై మీ అభిప్రాయం?

జ: మనం రుజువు చేయలేని విషయాలనూ గురించి ఎన్నయినా కబుర్లు చెప్పవచ్చు.

వి.వేణుబాబు, మధిర

ప్ర: మీరు మరీ "నిర్మొహమాటస్థులు"?

జ: మొహమాటానికి పోతే ఏమవుతుందో తెలుసు కదా?

అద్దు పెట్టుకుని లోపల చందమామ పుస్తకం చదువుతున్నాడట.

మరొకడు స్త్రీ అంగాంగాలూ వర్ణిస్తూన్న సీరియల్స్ ప్రచురించే మరో తెలుగు వారపత్రిక అద్దుగా పెట్టుకుని లోపల టాప్‌సాయర్, డాన్ క్విక్సాట్, అల్లాడీన్ మాజిక్ లాంప్, ట్రెజర్ అయిలెండ్ లాంటి ఇంగ్లీషు పుస్తకాలు చదువుతున్నాడట!

ఇంకో కుర్రాడు మాసపత్రిక ఒకటి అద్దు పెట్టుకుని లోపల పుష్ప విలాపం పద్యాలు చదువు తున్నాడట!

ఈ గొడవంతా చూసేసరికి ప్రేక్షకుల్లో నుంచి సరస్వతమ్మగారు ఏడుస్తూ వేదికమీదకొచ్చింది.

"ఈ పిల్లల పరిస్థితి చూస్తేనే గుండె పగిలి పోతోందంటే — మొన్న మా ఆయనేం చేశాడో తెలుసా అన్నయ్యగారూ?" అంటూ మళ్ళీ బావురుమంది.

"ఎందుకు ఏడుస్తావెందుకమ్మా! ఏం జరిగిందో చెప్పు!" ఓదార్చాడు శాయిరామ్.

"మొన్న — మొన్న — నేను మార్కెట్ కెళ్ళి హఠాత్తుగా వచ్చి తలుపు తెరచేసరికి—" అంటూ మళ్ళీ వెక్కి వెక్కి ఏడవసాగింది.

"అరె! ఏడవకమ్మా! త్వరగా చెప్పు! ఏం చేశాడు?"

"నేను తలుపు తెరచేసరికి — తెరచేసరికి తేనెటీగ, డెల్ సెల్ పుస్తకాలు అద్దుగా పెట్టుకుని" మళ్ళీ బావురుమందామె.

"చెప్పమ్మా! అవి అద్దుగా పెట్టుకుని లోపల ఏ పుస్తకం చదువుతున్నాడు?" అడిగింది పార్వతీదేవి.

"వాడెవడో జులాయి రచయిత విష్ణుశర్మ రాసిన 'పంచతంత్రం' పుస్తకం చదువుతున్నారు" అందరి దృష్టి ఓ మూలగా పాలిపోయిన ముఖంతో కూర్చున్న సరస్వతమ్మ భర్త మీద పడింది.

"ఏమయ్యా! పిల్లలకు చెప్పాల్సింది పోయి ఎద్దులాగుండి నువ్వే అలాంటి క్షుద్ర సాహిత్యం చదువుతున్నావా? నీకేమయినా బుద్ధుందా?" రంగారెడ్డి విరుచుకు పడ్డాడతనిమీద.

అతను దీనంగా లేచి నిలబడ్డాడు.

"పొరబాటయిపోయింది. ఇంకెప్పుడూ అలాంటి చెత్త చదవనని ప్రామిస్ చేస్తున్నాను. ఈసారి నన్ను క్షమించండి!" అన్నాడు తలవంచుకుని.

క్షణాల్లో అంతా గందరగోళంగా తయారయింది.

అతనిని క్షమించడానికి వీల్లేదని కొంతమంది అరవసాగారు. అతను పశ్చాత్తాపం ప్రకటించేవరకూ తులసిదళం నవల పదేపదే చదివిస్తేగానీ తిరిగి దారిన పడడని మరికొంతమంది సలహా ఇచ్చారు.

చివరకు శాయిరామ్ జోక్యం చేసుకోక తప్పలేదు. వెంటనే మైక్ దగ్గరకొచ్చాడు.

"సోదరసోదరీ మణులారా! మన సమాజం ఎంతో ప్రగతి సాధించిందని మనం అనుకోవడమేగానీ నిజానికి ఎన్ని తప్పుదారులు తొక్కుతోందీ, ఎంత వెనక్కు లాగుతోందీ — ఇవాళ ఈ సంఘటనలు ఋజువు చేస్తున్నాయ్. కనుక మనం వ్యక్తుల్ని శిక్షించడం కంటె మరోసారి ఇలాంటి దారుణాలు జరగకుండా చర్య తీసుకోవడం మంచిదని నా అభిప్రాయం. ఈ విషయంలో మీ మీ సలహాలు తెలియజేస్తే వాటిల్లో ఆచరణ యోగ్యంగా వున్న వాటిని స్వీకరించి అమలుపరచేందుకు మన ప్రయత్నాలు మనం చేయవచ్చు" అన్నాడతను.

అందరూ రకరకాల సలహాలు ఇవ్వడం మొదలు పెట్టారు.

"ఇకముందీ అలాంటి పాత కాలం సాహిత్యం చదవుతూ పట్టుబడ్డవాళ్ళని సామాజిక బహిష్కరణ చేయాలి" అన్నాడు టి.జె.ఎం. బాబు.

"వాళ్ళమీద మనం కేసులు పెట్టి జైలుకి పంపాలి!" అన్నాడు చంద్రకాంత్.

"నన్నడిగితే ఈ గొడవంతా పడే బదులు ఆ సాహిత్యాన్ని మన ప్రభుత్వంతో నిషేధింపజేయాలి" అన్నాడు రంగారెడ్డి.

మరుక్షణంలో చప్పట్లు మ్రోగిపోయినాయ్.

"రంగారెడ్డి సలహా బాగుంది! వెంటనే మనమంతా గవర్నర్ ఇంటికి ఊరేగింపుగా వెళ్ళి ఆ చెత్త సాహిత్యాన్ని నిషేధించమని అర్జీ సమర్పించు కోవాలి!" అంటూ అరిచారు అందరూ. అప్పటికప్పుడే అర్జీ తయారుచేయడంలో నిమగ్నమయి పోయాం అందరం.

వచ్చేవారం
సెట్ సేయింగ్ —
హైద్రాబాద్ స్టైల్

దేవ, దేవతల పూజకు తగిన శ్రేష్ఠమైన నూనెలు

మహాలక్ష్మి అమ్మవారు - నెయ్యి; శ్రీమన్నారాయణుడు - నువ్వులనూనె; వినాయకుడు కొబ్బరినూనె; రుద్రాదిదేవతలు - విప్పనూనె, దేవి - నెయ్యి, ఆముదం, వేపనూనె, విప్పనూనె, కొబ్బరినూనె.

అందరు దేవదేవతలకూ నువ్వులనూనె వివిధ ముఖాల ప్రమిదలను వెలిగించుట:

ఏకముఖం - మధ్యమ (లాభం); ద్విముఖం - కుటుంబ ఐక్యత; త్రిముఖం - ఉత్తమ సంతతి (సంతాన భాగ్యం); చతుర్ముఖం - పశుసంపద, ధనసంపద;

పంచముఖం - సిరి సంపదలు (సర్వమంగళం).

పూజలు చేయడానికి మట్టి ప్రమిదలు, వెండి, పంచలోహదీపాలు శ్రేష్ఠమైనవి.

పూజలు చేసిన తరువాత సజ్జనులకు గ్రాండ్ స్వీట్స్ పంచిపెట్టండి.

వివాహాలకు, పండుగరోజులకు, ఇతర సమారాధనలకు - సీర్ మురుక్కు, సీర్ ముళ్లు తేన్‌కుళల్, సీర్ అతిరసం, తేన్ కుళల్, అప్పం, తిరట్టుప్పాల్, పరుప్పుతేంగాయ్ - మొదలయినవి తయారు చేయబడి, వాడుకదార్లకు సరఫరా చేయబడతాయి.

దీ గ్రాండ్ స్వీట్స్ & స్నాక్స్

24, సెకెండ్ మెయిన్ రోడ్, అడయారు, మదరాసు - 20,

ఫోన్ : 412557